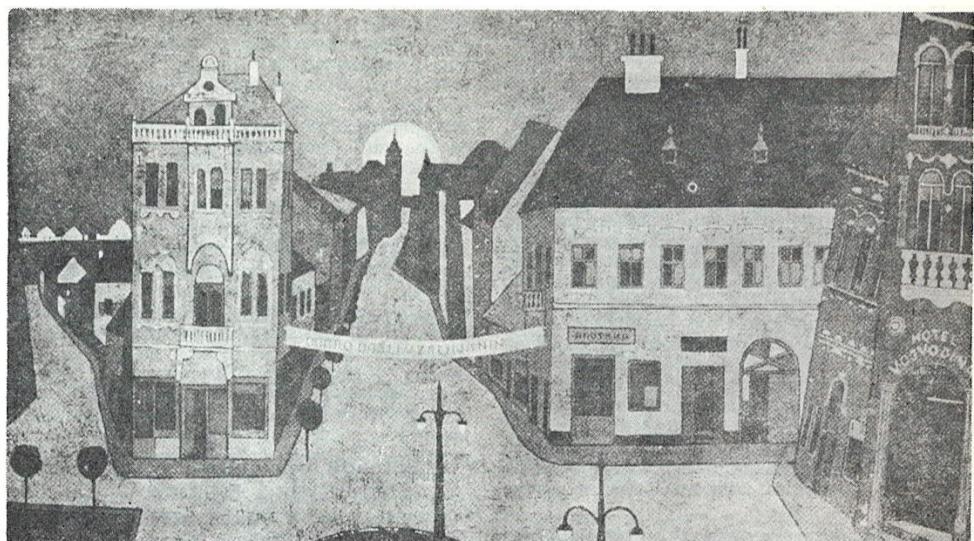

drugačije. Ipak, ja znam šta čovek misli o toj stvari. Zato ću ga zauvek napustiti, mislila sam u trenutku dok sam otvarala vrata Gospodina s telefonom.

Gospodin, kad uđem, obavezno skida načare i užurbano me smešta u svoju stolicu. On seda na sto, i tako počinjemo razgovor. Toga dana Gospodin sa telefonom bio je veoma uporan. Reciće vam šta se, u stvari, desilo. Ravno osam puta Gospodin je ponovio sledeće: Ali, draga devojko, kad ćete već jednom napisati priču u kojoj se nešto događa, molim vas, priču u kojoj se nešto događa, da, priču u kojoj se... i tako još preostalih šest puta. I ko zna gde bi bio kraj, ali ja sam skočila sa stolice, dojurila kući, sela za sto, i, evo, nameravam da napišem priču u kojoj se nešto događa. Dakle, Gospodine, s telefonom, evo te priče.

Čovek jede supu iz lonca. /SADA VIŠE NEMA SUPE U LONCU./

Čovek ustaje sa stolice i gleda na sat, Dva sata, opet moram na posao, misli on. Dobro je što nisam više gladan. Iz džepa vadi novčanik. U tom novčaniku Čovek ima jednu nežnu fotografiju. Uvek, kad se dobro nađe, uzima je u ruke, i pritiska strasno glavnim. I baš sada, Čovek vraća fotografiju

Bogomil Karlavaris: DOBRO DOŠLI U ZRENJANIN

RANKO RISOJEVIĆ

unutrašnji red

unutrašnji red

a što se tiče

UNUTRAŠNJE REDA

on je već deset godina
n e d o s t a t a k a
može se reći
da je
neprevaziđen
bogałom praksom
mi smo
(što je prirodno)
ponosni na njegovu
s a v r š e n o s t
sve stranke
prvo se
moraju
upoznať
sa
d o f i č n i m
I N A Č E
njima ništa drugo
ne može korist...
i...
...ti

Kako mi efikasno radimo

čovek se zanima
za svoj
s l u č a j
njegovo je pravo
u
njegovom slučaju
i ne može se drukčije
izuzev
tako
čovek ima naočare
i to mu daje
određenu fizionomiju
čoveka sa naočarima
njegov je slučaj u fijoci
dobro zaključan
i siguran u svojoj
prav...
...i...č...
...nos...ti

Na primer

odveć je sve to

svrstavati

mada su

koristi

u perspektivi
izuzev posebnih slučajeva

sve se svodi

na

unapred pripremljen

P L A N

a to se vraća na

odel za uvođenje

moje je da se odmorim

kako bih mogao

vršiti svoju dužnost

(za koju sam plaćen naravno)

Minijatura

presecam vene nad papirom
i unosim u njegovu belinu
zadah i smeh mastiljavje krvi

u nekoj fascikli

tratinčica

suši

se

redovi u pravilnim razmacima

čuvaju stražu

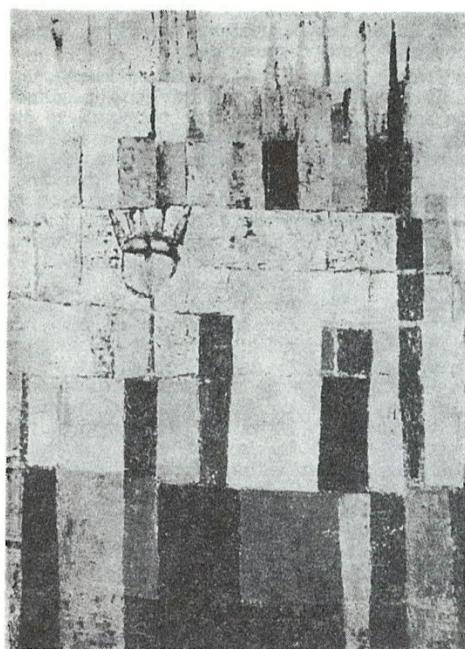
uz odar

poljskih mirisa

Ispovest

... ispred mene su neki spisi koji mi se obraćaju
sve više
ispunjavaju prostor na mome stolu
pokušavam da im pokažem mesta koja bi mogli
zauzeti
ali

od drugog stola ponovo ih vrati meni
na peru mi je mastilo već osušeno
ponovo ga stavljam u mastionicu
neko vreme gledam presovanu tratinčicu
onda pojedem svoj hleb i parče sira
ponovo gledam presovanu tratinčicu
za to vreme ispred mene napravi se red
odmahjem glavom
udem u ladicu
i zaključam je
za sobom

Ankica Oprešnik: KULA VAVILONSKA

na svoje mesto, zaklapa novčanik, stavlja ga u džep, i uzdiše. Otvara vrata, izlazi u hodnik, a zatim ih zaključava, i sporo, kao da se još uvek nečeg prisjeća, silazi niz stepenice. Niz stepenice, u isto vreme kad i Čovek, silazila je mršava devojka.

Na ulici pada sneg. Ljudi umotani debeлим šalevima, žure. Čovek opet ide polako, na njegovu kosu, na njegova ramena, pada sneg.

Čovek je čistač javnog WC-a, i ujedno naplaćuje vršenje nužde putnicima i prolaznicima /50 para po osobi/. U ovom momentu stiže na svoje radno mesto, oblači radni mantil, i uključuje grejalicu. Dobro je što imam ovu grejalicu, hladno je napolju, misli Čovek, i posle toga više ništa ne misli. Ljudi ulaze i izlaze. Trude se da izbegnu i najblaži dodir sa rukom u koju spuštaju novac. Ali, i ta ruka oprezno izbegava dodir sa mnogo-brojnim rukama koje joj novac pružaju. To je sve što bi se moglo primetiti.

I sad je dosta. Izvolite, Gospodine s telefonom, priču, u kojoj se nešto i događa. Dobro je što ste bili uporni, jer stvarno, ova priča ne bi bila napisana. Kad pročitate priču: hvala, i laku noć. POLJUBIĆU VAS U VAŠ UGOJENI OBRAZ.